

[Forsvarsministeren.]

Militærdebat, men det er dog et stærkt Stykke at paastaa, at Militærordningen af 1909 holdt os udenfor Krigen; det er, synes jeg, saa fuldkommen i Strid med, hvad der passerede den Gang, at vi, Landet med den daarligste Militærordning, blev holdt udenfor takket være Ordningen af 1909. Da Verdenskrigen udbrød, viste det sig, at den Ordning, det Materiel, vi havde, glippede paa alle Omraader. Men dernæst er det rigtigt, at vi uden blot tilnærmelsesvis det Materiel, der allerede er anskaffet for de 30 Mill. Kr., blev holdt udenfor Krigen, til Trods for, at vi maatte oplyse, at vi havde hverken Kanoner eller Ammunition til dem eller Ammunition til Geværer, saa vi kunde skyde. Det var Stillingen, da Verdenskrigen udbrød. Derfor er det en fuldkommen Fejltagelse at tro, at denne Bevilling skulde yde nogen Betyggelse, og det er en fuldkommen Fejltagelse at tro, at for det Lands Vedkommende, der havde den daarligste og svageste Militærordning af alle, var det Militærordningen, der holdt det udenfor Krigen, medens de andre Lande med den stærke Militærordning kom med i Krigen. Dette sidste peger netop i modsat Retning. Det ærede Medlem vil absolut ikke se, at der er nogen Fordel ved at have en Militærordning, der skaber Tillid i hvert Fald i visse Kredse af Befolkningen.

Ellinger: Den højtærede Forsvarsminister maa læse de sidste 15 eller 20 Aars Historie om igen, saa vil han komme til en anden Opfattelse af Forholdene. Overfor den højtærede Ministers sidste Bemærkning vil jeg sige, at jo svagere vort Forsvar er, des større bliver det Beløb, man maa anvende, naar Forsvaret virkelig skal bruges. Det var jo det, som bevirkede, at der blev anvendt uhyre mange Millioner i den Tid, Krigen varede, for at styrke det Forsvar, vi havde, og som viste sig ikke at være fuldkomment nok til Brug for den daværende Forsvarsminister. Derfor bør man i denne Sag som i alle andre Sager forberede sig i Tide, thi det bliver langt det billigste. Det vil jeg henstille til den i Øjeblikket paa Økonomien meget seende Forsvarsminister at gøre.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Det ærede Medlem mente, at jeg vilde være tryk og tilfreds, hvis den Tid skulde oprinde, da der kunde være Tale om at anvende det, her skal anskaffes. Jeg vil da gerne minde det ærede Medlem om, hvad der, den Gang

vi fik Ordningen af 1922 og Bevillingen paa 30 Mill. Kr. til ekstra Anskaffelser, af Officererne blev skrevet i deres Medlemsblad om den Ordning, det ærede Medlem mener, jeg i en given Situation vilde føle mig betrygget ved. Da skrev Officererne — og det var en Udtalelse, som senere er blevet bekræftet Gang paa Gang af ledende Officerer indenfor Hæren —: Denne Ordning vil betyde Bunker af Penge udgivet fuldkommen unyttigt i Fredstid og Strømme af Blod udgydt hensynsløst i Krigstid. Dér har det ærede Medlem Sagkundskabens Bedømmelse af det, som det ærede Medlem mener jeg en Gang skulde blive glad ved.

C. F. Sørensen: Man kan begynde en Forhandling med det bedste Forsæt, men man ser Gang paa Gang, at det maa glippe. Det var Ordføreren for det konservative Folkeparti (Ellinger), der gav Anledning til denne lille militærpolitiske Debat, og jeg skulde have holdt mig tilbage, hvis det ærede Medlem ikke var begyndt at skrive Historie; thi vel holder jeg meget af at læse i Historien, men jeg vil helst læse sandfærdig, objektiv rigtig Historie, og det var ikke rigtig Historie, det ærede Medlem fortalte, naar han sagde, at det var Hær og Flaade, det var vor Militærmagt, som to Gange under Verdenskrigen holdt os udenfor Krigen. Jeg tror, det er slaaet fast saa stærkt, som noget saadant overhovedet kan slaas fast, af det danske Folk og langt ud over i Verden, at det var den store Verdens Tillid til den da siddende Regering, der holdt Krigen borte fra vort Lands Grænser. Det er slaaet saa fast, at det lader der sig vist ikke rokke ved.

Jeg udtalte i mit første Indlæg, at jeg var naiv. Man har jo Grund til nu og da at være det. Det lyder maaske bedre, naar man siger det paa en anden Maade, siger, at man er Optimist. Forhandlingerne her i Dag, Venstres Indsats, har givet mig den Opfattelse, at min Optimisme er berettiget. Det er ikke helt de samme Toner, heller ikke helt de samme Ord, der har lydt før ved en saadan Behandling, og i Haabet om og Troen paa, at der kan blive noget ud af en yderligere Forhandling, skal jeg tillade mig ved Forhandlingernes Afslutning at stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemming.